

Waarachtige steun en toeverlaat

De Heer is mijn herder

Er staat niet: "De Heer was mijn herder." En er staat ook niet dat de Heer mijn herder zal worden of dat Hij er over denkt om misschien mijn herder te zijn. Hij is mijn Herder.

Nu, morgen en tot in de eeuwigheid. Niets kan ons scheiden van Zijn liefde, Zijn troost en Zijn vleugelen waar wij onder kunnen schuilen. Dat geldt voor die dag dat wij door het dal van de schaduw des doods lopen, maar ook op de eerste schitterende lentedag wanneer het leven ons lijkt toe te lachen. Elke dag van de week, iedere maand van het jaar, en alle jaren van ons leven. Dezelfde Vader die vandaag voor ons zorgt, zorgt ook morgen voor ons en op iedere dag die nog gaat komen. Hij zal ons beschermen tegen het lijden, of Hij geeft ons de kracht en de genade om het te dragen, of draagt de last zelf.

Christus is ons thuis. Wij verblijven in Hem. "De HERE is een sterke toren; Zijn naam is kracht. De rechtvaardige zal bij Hem zijn toevlucht zoeken en veilig zijn." (Spreuken 18:10)

Hij is die toren op ons werk, en in de veiligheid van ons eigen huis. Hij is de toren; waar we ons ook maar bevinden in deze onstuimige wereld. Een sterke toren waar niets ons kan deren. Wij zien die toren niet met onze fysieke ogen, net zo min als wij de Herder niet naast ons op de bank zien zitten. En toch is Hij er. Toch staat Hij naast ons, iedere dag weer en kunnen wij bij Hem schuilen.

De Heer, Mijn eeuwige burcht, mijn rots en Mijn herder, onze waarachtige steun en toeverlaat.

